

10 Ιουλίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
(Εφεσείων στην Αναθ. Έφεση Αρ. 1028)

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΛΑΤΟΣ,
(Εφεσείων στην Αναθ. Έφεση Αρ. 1029)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ,
(Εφεσείων στην Αναθ. Έφεση Αρ. 1034)

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1028, 1029, 1034).

Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Ενέργεια και συνέπειες — Εφαρμοστέες αρχές.

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Μόνιμη θέση Ελεγκτή, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ελεγκτική Υπηρεσία — Συστάσεις Προϊσταμένου — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αποτελούν στοιχείο κρίσεως της αξίας των υπαλλήλων — Οι συστάσεις πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα αν είναι ασύμφωνες με τις εμπιστευτικές εκθέσεις — Ανάγκη για επαρκή αιτιολογία των λόγων παραγνώρισής τους.*

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αξιολόγηση υποψηφίων — Εγκύκλιος 491 — Εφαρμοστέες αρχές.

15 *Η απόφαση της ΕΔΥ για προαγωγή των υποψηφίων Στυλιανού και Ασωϊώτη στις επίδικες θέσεις ακυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο λόγω του ότι η ΕΔΥ έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων των ετών 1983 και 1984, στις οποίες ο Προσωπογράφων Λειτουργός δεν τήρησε τις πρόνοιες της παρ. 9 της Εγκυκλίου 491*

20 *και ο Προϊστάμενος του Τμήματος προέβη σε ανακιρθείς δηλώσεις*

αναφορικά με την απόδοση των μερών για το 1985, ενώπιον της ΕΔΥ.

Μετά την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση, η ΕΔΥ, επανεξετάζοντας το θέμα για σκοπούς συμμόρφωσης προς αυτή, αγνόησε μόνο τις τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού στις πιο πάνω εμπιστευτικές εκθέσεις και τη δήλωση του Προϊσταμένου αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων για το 1985.

5

Ο Προϊστάμενος σύστησε για προαγωγή τους Ασσιώτη και Στυλιανού λόγω της πεποίθησής του ότι υπερερεύσαν των άλλων υποψηφίων.

10

Η ΕΔΥ αποφάσισε κατά πλειοψηφία να μην ακολουθήσει τη σύσταση του Προϊσταμένου και να προάξει τους Παλάτο και Μαυρομάτη. Οι προαγωγές αυτές ακυρώθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο με τις προσφυγές των Στυλιανού και Ασσιώτη λόγω της παραγνώρισης από την ΕΔΥ των συστάσεων του Προϊσταμένου χωρίς αιτιολογία και λόγω του ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις που λήφθηκαν υπόψη από την ΕΔΥ δε συνιστούσαν εμπιστευτικές εκθέσεις στο νόημα της Εγκυκλίου 491.

15

20

Λόγοι εφέσεων που καταχωρήθηκαν από την ΕΔΥ και τους Παλάτο και Μαυρομάτη:

α) Η παραγνώριση των συστάσεων του Προϊσταμένου ήταν δεόντως αιτιολογημένη.

25

β) Η συμπεριλήψη στα στοιχεία κρίσης των εμπιστευτικών εκθέσεων των Αξιολογούντων Λειτουργών για τους υποψηφίους για τα έτη 1983 και 1984 ήταν ορθή.

30

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποδέκτηκε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι:

Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν χωρίς ειδική αιτιολογία. Η αρχή αυτή καθιερώθηκε από τη νομολογία και το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 - 1987. Οι συστάσεις του Προϊσταμένου, αν είναι αντίθετες με τις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα. Οι συστάσεις ήταν αντίθετες με την εικόνα που παρουσίαζαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων.

35

40

Το σωρευτικό αποτέλεσμα των καταγραφωμένων δηλώσεων των μελών της ΕΔΥ αποτελεί επαρκή αιτιολογία γιατί δεν ακολουθήθηκαν οι συστάσεις του Προϊσταμένου.

- 5 Οι λόγοι παραγνώρισης των συστάσεων του Προϊσταμένου είναι σύμφωνοι με τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων που είχε ενώπιον της η ΕΔΥ.

- 10 Σε περιπτώσεις προαγωγής η Διοίκηση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα προαγωγής με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε την ημέρα λήψης της απόφασης της προαγωγής που ακυρώθηκε. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ.

- 15 Η ακυρωτική δικαστική απόφαση εξαλείφει *ex tunc* την προβαλλόμενη πράξη και επαναφέρει τα πράγματα στο πραγματικό και νομικό καθεστώς του χρόνου της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Η νέα πράξη, έστω κι αν της δοθεί αναδρομική ισχύ, εκδίδεται, κατά λογική ανάγκη, στο παρόν κι όχι στο παρελθόν. Στο παρόν όμως ισχύει το ισχύον δίκαιο. Το γεγονός ότι το δίκαιο αυτό είναι άλλο από το δίκαιο που ίσχυε κατά την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε, δεν του αφαιρεί τη δεσμευτικότητα, ούτε αίρει την αρχή της νομιμότητας της διοικητικής πράξης που σημαίνει κατ' ανάγκη δέσμευση της Διοίκησης στο ισχύον δίκαιο.
- 20

- 25 Η απόφαση της ΕΔΥ να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του Προσωπογράφου Λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών ήταν νόμιμη και επιτρεπτή.

- 30 Η απόφαση της ΕΔΥ δεν αντιστρατεύεται ούτε είναι αντίθετη προς τα στοιχεία των φακέλων.

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.

·Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Karpasitis v. Republic (1986) 3(B) C.L.R. 1617,

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,

40

Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64,

Hadjiconstantinou and Others v. Republic (1973) 3 C.L.R. 65,

Petrides v. Republic (1975) 3 C.L.R. 284,

<i>Republic v. Haris (1985) 3(A) C.L.R. 106,</i>	
<i>Republic and Another v. Kastellanos (1988) 3(C) C.L.R. 2249,</i>	
<i>Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147,</i>	5
<i>Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3(A) Α.Α.Δ. 226,</i>	
<i>Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,</i>	10
<i>Ioannou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 431,</i>	
<i>Ioannou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 61.</i>	
<i>Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675,</i>	15
<i>Republic v. Koufettas (1985) 3(C) C.L.R. 1950,</i>	
<i>Βανέξης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522,</i>	20
<i>Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,</i>	
<i>Savva and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 160,</i>	
<i>Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,</i>	25
<i>Christoforou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2413,</i>	
<i>Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380,</i>	30
<i>Ευστούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 896,</i>	
<i>Καϊτάνης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294.</i>	
Εφέσεις.	35

Εφέσεις εναντίον της απόφασης του Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Πική, Δ.), που δόθηκε στις 25 Νοεμβρίου, 1989 (Αριθμοί Προσφυγών 844/87 και 986/87), με την οποία ακυρώθηκε απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων στη μόνιμη θέση Ελεγκτή (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ελεγκτική Υπηρεσία, αναδρομικά από 15.10.1985.

- Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσείοντες στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1028.
- 5 Κ. Λοΐζου, για τον Εφεσείοντα στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1029.
- Χρ. Χριστοφόρου, για τον Εφεσείοντα στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1034.
- 10 Ν. Παπαευσταθίου και Μ. Πανταζή, για τους Εφεσίβλητους στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1028.
- Ν. Παπαευσταθίου, για τους Εφεσίβλητους στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1029 και 1034.

15

Cur. adv. vult.

- Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Δ. Γ. Στυλιανίδης.

20

- ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με τις εφέσεις αυτές προσβάλλεται απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που στην άσκηση πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας, ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή") ημερομηνίας 10 Αυγούστου, 1987, για προαγωγή των Κώστα Παλάτου και Ανδρέα Μαυρομάτη στη μόνιμη θέση Ελεγκτή (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ελεγκτική Υπηρεσία, αναδρομικά από τις 15 Οκτωβρίου, 1985.

25

- Η Επιτροπή στις 26 Σεπτεμβρίου, 1985, αποφάσισε την προαγωγή των Γεώργιου Ασιωτή και Ανδρέα Στυλιανού για την πλήρωση δυο μόνιμων θέσεων Ελεγκτή, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ελεγκτική Υπηρεσία, από τις 15 Οκτωβρίου, 1985.

30

- Η νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης - προαγωγής προσβλήθηκε με προσφυγές ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η απόφαση ακυρώθηκε από το Δικαστήριο (Βλ. *Karpasitis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1617).

35

- Οι λόγοι ακύρωσης, όπως αναφέρονται στην απόφαση, είναι ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα χρόνια 1983 και 1984, στις οποίες ο Προσυπογράφων Λειτουργός δεν τήρησε τις πρόνοιες της παραγράφου 9 της Εγκυκλίου 491, η οποία διέπει την ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων και ότι ο Προϊστάμενος του Τμήματος έκα-

40

με δηλώσεις ενώπιον της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των μερών για το 1985, οι οποίες δεν ήταν ακριβείς. Στην απόφαση διαβάζομε τα εξής στις σελ. 1625 και 1626:-

"In the end, the decision of the respondents is liable to be set aside for the following reasons: 5

They exceeded their powers by taking into consideration the views of the countersigning officer expressed in breach of the provisions of r. 9. In consequence, they took into consideration material extraneous to their task and, that is another reason for annulling the decision. Lastly, by taking into consideration the improperly founded assessment of the countersigning officer, they misconceived the facts relevant to the candidates." 10

Στο σκεπτικό της απόφασης ο πρωτόδικος Δικαστής δεν εξέφρασε γνώμη αν η παρατυπία του Προσυπογράφοντα Λειτουργού καθιστούσε άκυρες στην ολότητά τους τις εμπιστευτικές εκθέσεις (βλ. σελ. 1625). 15

Η Επιτροπή μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, επανεξέτασε το θέμα για συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση. Ύστερα από νομική συμβουλή αγνόησε μόνο τις τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη 1983 και 1984 και τη δήλωση του Προϊσταμένου του Τμήματος - Γενικού Ελεγκτή, αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων για το 1985. 20 25

Ο Προϊστάμενος - Γενικός Ελεγκτής, αφού κλήθηκε να παραγνωρίσει τα πιο πάνω, έκαμε τις ακόλουθες συστάσεις:- 30

"Λαμβάνοντας υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, όπως έχουν διαμορφωθεί, το ότι οι Αξιολογούντες Λειτουργοί είναι διαφορετικοί και επομένως δεν υπάρχει κοινό κριτήριο και κοινό μέτρο σύγκρισης καθώς και την προσωπική γνώση που έχει όσον αφορά την εργασία και την αξία γενικά των υποψηφίων και με βάση τα προσόντα, την πείρα και την αρχαιότητά τους, συστήνει για προαγωγή το Γεώργιο Ασιώτη και τον Ανδρέα Στυλιανού, οι οποίοι πιστεύει ότι υπερτερούν των άλλων υποψηφίων." 35 40

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα χρόνια 1979-84, τα προσόντα των υποψηφίων και την αρχαιότητά τους, ασχολήθηκε με τη σύγκριση των υποψηφίων και εξέτασε τις συστάσεις του Γενικού Ελε-

5 γκτή. Δεν ακολούθησε τις συστάσεις του Προϊσταμένου και στις 10 Αυγούστου, 1987, αποφάσισε, με πλειοψηφία τεσσάρων ψήφων έναντι μίας, την προαγωγή των υποψηφίων Παλάτου και Μανρομμάτη. Η αιτιολογία καθενός από τα μέλη της Επιτροπής καταγράφηκε στα πρακτικά. Η απόφαση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 25 Σεπτεμβρίου, 1987, Αριθμός 2261, Αριθμός Γνωστοποίησης 2906.

10 Οι υποψήφιοι Ανδρέας Στυλιανού και Γεώργιος Ασιωίτης με τις Προσφυγές Αρ. 844/87 και 986/87, οι οποίες συνεδικάστηκαν, ζήτησαν την ακύρωση της απόφασης της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών.

15 Ο πρωτόδικος Δικαστής ακύρωσε τις προαγωγές.

20 Οι λόγοι της ακυρωτικής απόφασης είναι ότι τα μέλη της Επιτροπής παραγνώρισαν τις συστάσεις του Προϊσταμένου - Γενικού Ελεγκτή χωρίς αιτιολογία, ο δε Πρόεδρος της Επιτροπής έδωσε πλημμελή αιτιολογία και η Επιτροπή έλαβε υπόψη της για τα έτη 1983, 1984 εμπιστευτικές εκθέσεις που είχαν μόνο αξιολόγηση από Αξιολογούντες Λειτουργούς και ως εκ τούτου δε συνιστούσαν εμπιστευτικές εκθέσεις στο νόημα της Εγκυκλίου 491 και δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη.

25 Η Επιτροπή και τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη διαδικασία, καταχώρισαν τις παρούσες Εφέσεις 1028, 1029 και 1034, αντίστοιχα.

30 Οι λόγοι των εφέσεων είναι ταυτόσημοι.

35 Οι δικηγόροι των εφεσειόντων εισηγήθηκαν ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε, στην αναγκαία έκταση και ορθά, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, την παραγνώριση των συστάσεων του Γενικού Ελεγκτή και η Επιτροπή ορθά περιέλαβε στα στοιχεία κρίσης τις εμπιστευτικές εκθέσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών για τους υποψηφίους για τα έτη 1983 και 1984.

40 Οι δικηγόροι των εφεσιβλήτων υιοθέτησαν και ανάπτυξαν τους λόγους που περιέχονται στην ακυρωτική προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος νομολογιακά και με το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της

αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. (Βλ. *Michael Theodosiou v. The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 44· *Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 64· *Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1973) 3 C.L.R. 65· *Emanouel Petrides v. The Republic (Public Service Commission)* (1975) 3 C.L.R. 284· *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106· *The Republic of Cyprus and Another v. Georghios Kastellanos* (1988) 3 C.L.R. 2249· *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 147.)

Η σύσταση του Τμηματάρχη ήταν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως της αξίας. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου* (1990) 3(A) Α.Α.Δ.226.)

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ. *Lardis*, (ανωτέρω)· *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ. 84, (Απόφαση Ολομέλειας)· *Niki Ioannou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432· *Ioannou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61· *Savva v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696· *Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950.)

Οι εμπιστευτικές εκθέσεις αποτελούν αντικειμενικό στοιχείο κρίσεως της αξίας. Η σημασία των συστάσεων εξασθενίζει ανάλογα με το βαθμό διάστασής τους προς τις εμπιστευτικές εκθέσεις, που καθορίζουν αντικειμενικά την αξία του υπαλλήλου.

Οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν αντίθετες με την εικόνα που παρουσίαζαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. Οι εφeseίοντες - ενδιαφερόμενα μέρη είχαν εξαιρετικές εμπιστευτικές εκθέσεις - ο Παλάτος για τα χρόνια 1980, 1981, 1982 και 1983 και ο Μαυρομμάτης για τα χρόνια 1982, 1983, 1984. Οι εφeseίβλητοι δεν είχαν σε κανένα χρόνο αξιολογηθεί πάνω από "λίαν καλός". Οι εφeseίβλητοι είχαν 10 μήνες μόνο αρχαιότητα. Όλοι οι υποψήφιοι είχαν περίπου τα ίδια προσόντα.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού έλαβε υπόψη ότι οι Αξιο-

λογούντες Λειτουργοί δεν ήταν οι ίδιοι, παρατήρησε ότι η υπεροχή των εφεσειόντων ήταν τέτοια που να μην αφήνει περιθώρια διαφοροποίησης της εικόνας της αξίας τους και χαρακτηρίσε, με βάση όλα τα κριτήρια, περιλαμβανομένης και της δεκάμηνης αρχαιότητας των εφεισιβλήτων, τις συστάσεις του Γενικού Ελεγκτή ως ανεδαφικές. Τα άλλα μέλη της Επιτροπής αναφέρουν τους λόγους για την επιλογή τους και τη μη υιοθέτηση της σύστασης του Γενικού Ελεγκτή.

10 Το σωρευτικό αποτέλεσμα των καταγραμμένων δηλώσεων των μελών της Επιτροπής είναι επαρκής αιτιολογία γιατί δεν ακολουθήθηκαν οι συστάσεις του Προϊσταμένου. Δε δεχόμαστε ως ορθή την εισήγηση των δικηγόρων των εφεισιβλήτων ότι, η Επιτροπή ως συλλογικό σώμα και τα μέλη της ξεχωριστά, εκτός του Προέδρου, 15 δεν έδωσαν αιτιολογία για την παραγνώριση των συστάσεων του Προϊσταμένου, ή ότι δεν τις έλαβαν υπόψη καθόλου.

Οι λόγοι παραγνώρισης της σύστασης του Προϊσταμένου είναι σύμφωνα με τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή.

Στις περιπτώσεις προαγωγής, η Διοίκηση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε την ημέρα που λήφθηκε η απόφαση της προαγωγής που ακυρώθηκε. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ.

Η ακυρωτική δικαστική απόφαση εξαλείφει *ex tunc* την προσβαλλόμενη πράξη ή απόφαση και επαναφέρει τα πράγματα στο πραγματικό και νομικό καθεστώς του χρόνου της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Η νέα πράξη, έστω και αν της δοθεί αναδρομική ισχύ, εκδίδεται, κατά λογική ανάγκη, στο παρόν και όχι στο παρελθόν. Στο παρόν όμως, δεσμευτικό είναι το ισχύον δίκαιο, τόσο το νομοθετημένο όσο και το νομολογιακό. Το γεγονός ότι το δίκαιο αυτό είναι άλλο από εκείνο που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε, δεν του αφαιρεί τη δεσμευτικότητα, ούτε αίρει την αρχή της νομιμότητας της διοικητικής πράξης που σημαίνει κατ' ανάγκη δέσμευση της Διοίκησης στο ισχύον δίκαιο. (Βλ. **Παναγιώτης Βανέξης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522· **Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038.)

Ο πρωτόδικος Δικαστής στηρίχτηκε στις υποθέσεις **Karpasitis** (ανωτέρω) και **Michalakis Savva and Others v. The Republic of**

Cyprus (1988) 3 C.L.R. 160). Η απόφαση αυτή ανατράπηκε στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 777, 780, *Yiannoulla Louca v. Michalaki Savva and Others* (1989) 3(A) C.L.R. 672). Ο κ. Α. Λοΐζου, Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, εκδίδοντας την ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας είτε στη σελ. 678:-

5

"Irrespective of the above the respondent Commission obviously out of caution decided to disregard such part of the reports which related to the countersigning by the newly appointed acting Head of Department, though in our view it could have considered them as a whole. This it may, in certain circumstances be able to do, whenever it considers that any confidential report before it suffers from any irregularity of a non-material kind, that is to exclude such part of the report it considers irregular."

10

15

Στην υπόθεση *Christoforou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2413, ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων έκαμε αλλαγές στις εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1983, χωρίς προηγούμενη αναταλλαγή απόψεων με τον Αξιολογούντα Λειτουργό, κατά παράβαση της παραγράφου 9 της Εγκυκλίου 491. Το γεγονός τούτο αποκαλύφθηκε από το Διευθυντή στην Τμηματική Επιτροπή. Τόσο η Τμηματική Επιτροπή, όσο και η Επιτροπή αγνόησαν τις αλλαγές και έλαβαν υπόψη τους μόνο τις βαθμολογίες του Αξιολογούντα Λειτουργού. Ο κ. Α. Λοΐζου, Δ., όπως ήταν τότε, στην απορριπτική του απόφαση είτε στη σελ. 2423:-

20

25

"The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails."

30

Στην υπόθεση *Ρένος Αργυρίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380, ειπώθηκε στη σελ. 389:-

35

"Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, γιατί η παρανομία που διαπίστωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 678, επεκτείνεται κατά συνέπεια σε ολόκληρη την έκθεση, οπότε"

40

αυτή έπρεπε να αγνοηθεί εξ ολοκλήρου.

5 Εφόσον η Ολομέλεια αποφάσισε ότι ήταν παράνομες οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν φυσικό να αγνοηθούν οι παρανομίες και να εξεταστούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο χωρίς τις αλλαγές. Θα ήταν αδιανόητο να αγνοηθούν τελείως όλες οι εκθέσεις και να γίνουν προαγωγές χωρίς εμπιστευτικές εκθέσεις για όλους τους υποψήφιους συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή."

10

Στην πρόσφατη απόφαση **Σάββας Ξυστούρη και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 896 στη σελ. 907 ειπώθηκε:-

15

"Τέλος θεωρώ ότι όσον αφορά το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων ότι ήταν απόλυτα επιτρεπτό στην Επιτροπή να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις που έγιναν σ' αυτές και να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών. (Βλέπε **Yiannoulla Louca v. Savva and Others** (1989) 3(A) C.L.R. 672, **Αγγυρίδης ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380, **Theoklitou and Another v. Republic** (1988) 3(B) C.L.R. 1271.)"

20

25 Στην υπόθεση **Ανδρέα Καϊτάνη και Άλλων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294) ειπώθηκε στις σελίδες 1306 - 1307:-

30

"Ως προς το λόγο ότι η Επιτροπή αγνόησε τις αντικανονικές τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις υποψηφίων και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών και έτσι ενήργησε παράνομα και αναρμόδια, θα πρέπει να λεχθεί ότι σύμφωνα με τη Νομολογία μας η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι νόμιμη και ορθή και είναι σύμφωνη με το τί λέχθηκε στην υπόθεση **Christoforou v. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 2413 στη σελ. 2423:

35

40 "The respondent Commission went on to say that at the examination of the confidential reports of the candidates it noted that the countersigning officer changed the confidential reports for the year 1983 of the aforementioned candidates. The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into

consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails.'

5

Το ίδιο αποφασίστηκε και στην υπόθεση **Αργυρίδη ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380 ..."

Η απόφαση της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού και να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών ήταν νόμιμη και επιτρεπτή.

10

Η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με το Νόμο. Η απόφαση της δεν αντιστρατεύεται, ούτε έρχεται σε αντίθεση με τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων.

15

Για τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις γίνονται αποδεκτές. Η απόφαση της Επιτροπής για προαγωγή των εφεσειόντων - ενδιαφερομένων μερών επικυρώνεται.

20

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι εφέσεις επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.